

Ameriška oporišča v Turčiji dosegla nekaj "čudovitih" uspehov

Ameriška oporišča v Turčiji so bila izredno učinkovita in uspešna ter jih ZDA ne morejo popolnoma nadomestiti drugod.

CLEVELAND, O. — Tednik "Time" poroča v svoji zadnji številki o nekaterih "čudovitih" uspehih ameriških oporišč v Turčiji. Tako so na primer odkrila na sovjetskih tovornih ladjah, ki so plule skozi Bospor v Marmorno morje in skozi Dardanele v Egejsko morje proti Siriji in Egiptu v času vojne teh dveh z Izraelom v oktobru 1973 atomske glave.

Na sedmih oporiščih, ki jih je dopolnjevalo 18 pomožnih, so bile izredno občutljive elektronske naprave, za katere bi "bili celo Sovjeti nevoščljivi", piše tednik "Time". Ameriški prisluškovalni sistem v Turčiji je kril vse, "od sovjetskih jedrskih eksplozij, vzstrelitev raket, pa do radijskih poročil med sovjetskimi letali v zraku ter njihovimi letališči onstran turške meje".

Odkritje prevažanja sovjetskih jedrskih glav v Egipt in Sirijo oktobra 1973 je pripravilo tedaj predsednika Nixona, da je pozval k pripravljenosti vse ameriške oborožene sile. Sovjetska zveza je bila tedaj pripravljena iti reševati obkoljeno tretjo egiptsko armado na vzhodnem bregu Sueskega prekopa z lastnimi silami, da ni Nixon obljubil pritiskati na Izrael in jo rešiti pred uničenjem, kot je to razkril adm. Zumwalt, tedanji načelnik glavnega stana vojne mornarice ZDA. Povedal je, da je bilo v tedanjem trenutku sovjetsko vojno brodovje v Sredozemskem morju ob podpori letalstva resna nevarnost ameriški Sesti floti.

Razgovori med Izraelom in Egiptom počasi le napredujejo

WASHINGTON, D.C. — Državni tajnik Kissinger je izročil izraelskemu poslaniku Simči Dinitzu odgovor Egipta na zadnje izraelske predloge, ki mu jih je prinesel poslanik Eilets iz Kaira pretekli ponedeljek v Beograd.

V državnem tajnistvu pravijo, da razgovori počasi le napredujejo in da je sedaj več verjetnosti, da bodo končno uspela. Kissingerjev neposreden poseg vanje pričakujejo koncem avgusta.

Moskva odklonila nove veščkatne vize novinarjem

MOSKVA, ZSSR. — Vlada je odklonila vize za večkratni vstop in odhod iz Sovjetske zveze ameriškim novinarjem James O. Jacksonu od Chicago Tribune in Charlesu P. Wallacu od United Press International, četudi je pristala na izdajo takih viz med sklepi evropske varnostne konference, podpisane pretekli teden v Helsinkih.

Ni bilo torej treba dolgo čakati na dokaz o "vrednost" teh sklepov!

Vremenski prerok

Večinoma sončno in milo. Najvišja temperatura 75 F (24 C).

Novi grobovi

Mary Dragar
Na svojem domu je umrla včeraj zjutraj 51 let stara Mary Dragar z 29308 White Road, Willoughby Hills, rojena Tominc v Butanjah v fari št. Jošt v Sloveniji, prišla v ZDA l. 1949, žena Avgusta, mati Petra, Therese in Marthe. Zapustila je očeta Johana Tomina, šest sester, od katerih ena, Anna Oberstar živi v Waukeganu, Ill., ostale pa v Sloveniji, in 6 bratov v Sloveniji, med njimi duhovnika rev. Jožefa Tomina. Pokojna je bila članica Dramatskega društva Lilijs in KSKJ št. 162. Pogreb bo v soboto ob 9.15 iz Grdinovega pogrebnega zavoda na Lake Shore Blvd., v cerkev sv. Felicite ob 10., nato na pokopališče Vernih duš.

Anthony A. Boucher
V Euclid General bolnišnici je umrl včeraj 43 let stari Anthony A. Boucher s 34216 Lake Shore Blvd., roj. v Bedfordu, Mass., mož Judith, roj. Yelitz, oče Gail, Michaela, Maureen, Lori, Jill in Peggy, brat Gertrude Audette, Claudie Friere, Lorraine Braga, Claire, Rogerja Boucher in Raymond A. Audette. Pogreb bo v ponedeljek, 11. avgusta, iz Grdinovega pogrebnega zavoda na Lake Shore Blvd., v cerkev sv. Justina, mučenca, ob 10., nato na pokopališče Vernih duš.

Drago razpravljanje Senata

WASHINGTON, D.C. — Senat je dolge mesece reševal vprašanje, kdo naj bo senator iz države New Hampshire, republikanec Louis Wyman ali demokrat John Durkin. Potrebnoval je sedem mesecev, predno se je odločil in izjavil, da je mesto prazno in da ga naj izpolnijo nove volitve.

Po računih na Kapitolu je to dolgo razpravljanje in zavlačenje stalo ameriške davkoplačevalce nad en milijon dolarjev.

Izraelski vpadi v Libanon zakrivali smrt vsaj 16 ljudi

Izraelski vpadi v Libanon kot odgovor na gverilске napade so postali skoraj vsakdanji. Zadnji so zahtevali vsaj 16 življenj.

BEIRUT, Lib. — Včeraj zjutraj pred zoro so izraelski komandosi napadli področje begunskih taborišč v bližini Tira v južnem delu Libanona. Čez dan je prišlo do obstreljevanja z morja in s topovi preko meje, pa tudi do letalskih napadov. Gverilci so streljali z raketami preko meje na izraelsko naselje Quiryat Shmonah.

Po poročilu libanonskih oblasti je bilo na področju begunskih taborišč mrtvih vsaj 16 oseb. Štirje armadni poročniki so bili mrtvi, ko je bil zadet oficirski klub. Mrtev naj bi bil tudi en otrok. Palestinski gverilci so objavili, da je bilo mrtvih 5 njihovih komandosov, 10 pa ranjenih.

Sodijo, da je bil izraelski napad odgovor na gverilski napad pretekli ponedeljek na vas Edmit v Gornji Galileji, pri čemer je bil ubit en izraelski vojak, pa tudi en gverilec. Izraelska letala so napadla begunske vas Burhuliyeh, štiri milje severno od Tita v Libanonu, kot odgovor na gverilski raketni napad preko meje na izraelsko naselje Quiryat Shmonah.

Za odkritje Hoffe \$200,000 nagrade

DETROIT, Mich. — Družina pretekli teden izginulega Jamesa Hoffe, nekdanjega predsednika Teamster unije, je obljubila \$200,000 nagrade tistemu, ki bi izginulega pomagal najti.

FBI, ki je pred nekaj dnevi posegel v preiskavo izginutja, za enkrat ne misli, da bi bil izginul James Hoffa mrtev.

Husein bo iskal orožje drugod, če ga ne dobi v ZDA

AMAN, Jord. — Kralj Husein je dejal, da bo iskal orožje drugod, tudi v Sovjetski zvezi, če ga ne bo dobil iz ZDA, kot se je zadnjič v Washingtonu dogovoril. Predsednik Ford mu je obljubil orožja v skupni vrednosti 350 milijonov dolarjev, med drugim 14 baterij protiletalskih raket Hawk.

Nekateri zagovorniki Izraela v Kongresu so spoznali v tem nevarnost in dosegli odložitev izvedbe sporazuma, ki je bila sicer že tako predvidena na skupno par let.

Jemen išče orožje v ZDA, ko se odmika SZ

Jemen, ki je bil dve desetletji pod vplivom Sovjetske zveze, se je začel približevati Zahodu.

SANA, Jem. — Jemenska republika, ki je bila v času Naserja povezana v uniji z Egiptom in dobivala orožje iz Sovjetske zveze, se je po koncu državljanske vojne začela zblíževati s Savdsko Arabijo, ki je v prvem razdobju državljanske vojne podpirala odstavljenega kralja.

Zblíževanje s Savdsko Arabijo je odtegovalo Jemen vplivu Sovjetske zveze. Sedaj je Jemen svoje odnose s Sovjetsko zvezo zmrznil in se obrnil na ZDA za dobavo orožja in vojaških svetovalcev. Za to orožje bo plačala Savdska Arabija, ki je zadovoljna s sedanjim razvojem v Jemenu v nasprotju z razvojem v Južnem Jemenu, kjer imajo močno levičarsko vladno.

Ruska Amerika

Aljaska se je imenovala, dokler jo niso ZDA odkupile od carske Rusije leta 1867, Ruska Amerika.

JAPONSKA IN AMERIKA POTRDLI SODELOVANJE

Predsednik japonske vlade Takeo Miki je v dvodnevni razgovorih s predsednikom ZDA Geraldom R. Fordom razpravljajal o nadaljevanju ameriško-japonskega sodelovanja na političnem, gospodarskem in vojaškobrambnem področju.

WASHINGTON, D.C. — Predsednik japonske vlade Takeo Miki se je v torek in včeraj razgovarjal s predsednikom ZDA Geraldom R. Fordom o vprašanjih, ki zadevajo obe državi, predvsem o nadaljevanju sodelovanja na političnem, gospodarskem in vojaškobrambnem področju. Japonska je najvažnejši zaveznik ZDA v Aziji, glavni opornik tamkajšnje ameriške politike. Z ZDA je povezana s posebno vojaško-obrambno pogodbo, v kateri so ZDA obvezane Japonsko braniti z vsemi svojimi silami, kajti japonske oborožene sile so prešibke, da bi mogle same opravljati te naloge. ZDA stvarno ne krijejo Japonske le z jedrskim orožjem, ampak tudi s svojimi nejedrskimi silami.

Pomembne so gospodarske zveze med ZDA in Japonsko, saj znaša njihova medsebojna letna trgovina okoli 18 milijard dolarjev in je za ZDA največja med vsemi prekomorskimi državami. Japonski uvoz je povzročal pred nekaj leti precejšnja trenja, ko je zaviral našo lastno industrijsko dejavnost, pa je Japonska ovirala ameriški izvoz na svoj trg. V zadnjih letih so se ta trenja močno zmanjšala in pritožbe so v tem pogledu redkejšje.

Predsednik Ford in predsednik vlade Takeo Miki sta pregledala vrsto vprašanj v medsebojnih odnosih, kjer so nastopile kake težave in so potrebna dopolnila. Japonska hoče v prvi vrsti zagotoviti, da ZDA ne bodo po polomiji v Indokini v

letošnji pomladi omejile svoje zanimanje za Azijo in da bodo še dalje jamčile za japonsko zunanjo varnost. Takeo Miki je dobil vsa zadevna zagotovila, kolikor mu jih je predsednik ZDA mogel dati. Ni nobene resne nevarnosti, da bi se ZDA umaknile iz Azije, zlasti ne z njenega vzhodnega in jugovzhodnega dela.

Japonski predsednik vlade je povedal predsedniku ZDA, da namerava skoro predložiti parlamentu v odobritev mednarodni dogovor o omejitvi jedrskega orožja, zaključen leta 1968 med ZDA in ZSSR, ki se mu je pridružilo 94 držav, med njimi tudi Japonska. Ta s 14 drugimi doslej tega sporazuma ni dala v odobritev parlamentu in s tem uzakoniti njegovo veljavnost.

Ford in Miki sta obravnavala posebej tudi položaj na Koreji. Prišla sta do zaključka, da je sedanja ureditev varnosti Južne Koreje važna in njena ohranitev nujna. Pri tem sta mislila na kakih 40.000 ameriških vojakov, ki pomagajo čuvati črto premirja med Severno in Južno Korejo že nad 22 let. Pri tem sta izrazila upanje, da se bodo odnosi med obema Korejama postopno urejali in izboljševali ter morda v bodočnosti celo dovolili združitve obeh Korej.

Takeo Miki je prišel na 10-dnevni obisk v ZDA koncem tedna in se zadnja dva dneva razgovarjal o uradnih zadevah s predsednikom Fordom v Washingtonu. Ti razgovori so pokazali, da med Japonsko in ZDA trenutno ni kakih težav, da se obe strani zavedata koristnosti in potrebnosti dobrih medsebojnih odnosov za nje same, pa tudi za mir v Aziji in na Pacifiku. Na strahoto vojne so mislili na Japonskem posebej včerajšnji dan ob 30-letnici atomske eksplozije nad Hirošomo, ko je v nekaj trenutkih bilo pokončanih preko 85.000 ljudi.

Zadnje vesti

KUALA LUMPUR, Mal. — Teroristi japonske "Rdeče armade" so s svojimi petimi tovariši, pripeljanimi sem iz zaporov na Japonskem, odleteli v spremstvu uradnih zastopnikov Japonske in Malezije proti Libiji, ki je izjavila, da jih je pripravljena sprejeti. Teroristi so izpustili pred odletom proti Libiji vse svoje talce. Te so nadomestili uradni predstavniki Malezije in Japonske, ki naj jamčijo za varno potovanje teroristov v Libijo.

PITTSBURGH, Pa. — Včeraj je objavila podražitev svoje jeklene valjane pločevine tudi Wheeling-Pittsburgh Steel Co. v enakem obsegu kot dan preje Armco Steel. Zvezna agencija za nadzor nad cenami je jeklarne pozvala, naj povišanje cen čim bolj omeje, če ga že ne morejo čisto opustiti.

JERUSALEM, Izr. — Obrambni minister Izraela Shimon Peres je včeraj izrazil tu upanje, da bodo razgovori z Egiptom o umiku na Sinaju le uspeli.

Iz Clevelanda in okolice

Poroka—

V soboto, 9. avgusta, se bosta poročila g. Anton Zakelj ml., sin g. Antona in ge. Cilke s 3516 Carry Ave., učitelj na Harding srednji šoli v Lakewoodu, in gđc. Janice Deitz, hčerka ge. Helene in pok. Josepha Deitza, registrirana bolniška strežnica v Fairview general bolnišnici. Poroka bo v kapeli univerze v Kentu ob štirih popoldne, svatba pa ob pol osmih zvečer v študentskem centru univerze. Mladoporočencema čestitamo in jima želimo vso srečo, zadovoljstvo in božji blagoslov v njunem skupnem življenju.

Obisk v uradu—

V torek so se oglasili v uradu AD g. Matt Menart iz Eveletha, Minn., s sinom Tonijem in rojakom g. Ivanom Ivancem, ki je na obisku iz Slovenije. Matt je s sinom in ženo Marijo ter s prijateljem Ivanom in njegovo ženo Albino na obisku pri sorodnikih in prijateljih. V soboto bodo odšli obiskat še prijatelje in sorodnike v Toronto. Hvala za obisk in prijetno popotvanje!

Tajnik odsoten—

Tajnik Društva Kristusa Kralja št. 226 KSKJ sporoča, da bo od 8. do 17. avgusta odsoten in prosi, da se članstvo v vseh društvenih zadevah obrača na predsednika Ulricha Lube-ta, tel. 391-5344, ali na blagajničarko Jean Gercar, tel. 946-6219.

Zadušnice—

V nedeljo ob 11.45 bo v cerkvi sv. Vida sv. maša za pok. Antona Perse ob 16. obletnici smrti.

V nedeljo ob 11. bo v cerkvi Marije Vnebovzete sv. maša za pok. Jožeta Stepa ob prvi obletnici njegove smrti.

V ponedeljek ob 8. bo v cerkvi Marijinega Vnebovzeta v Genevi, Ohio, sv. maša za pok. Mary Stroj in ob 26. obletnici njene smrti.

V soboto ob 6. zvečer bo v cerkvi sv. Lovrenca sv. maša za pok. Mary Ceka ob 2. obletnici njene smrti.

Uporaba mleka

Nekako eno tretjino vsega mleka v ZDA se porabi neposredno kot pijača ali pa pri kuhi.

BOGOTA, Kol. — Teroristi so ugrabili tu upravnika Sears Roebuck Company in bodo verjetno zahtevali veliko odkupnino. Doslej svojih zahtev še niso sporočili.

ZDRUŽENI NARODI, N.Y. — Varnostni svet je sprejel na dnevni red svojega razpravljanja prošnji za sprejem v ZN Severnega in Južnega Vietnama, pa odklonil prošnjo Južne Koreje. ZDA so izjavile, da bodo vetirale prvi dve prošnji, če ne bo sprejeta tudi zadnja.

LIZBONA, Port. — Nasprotniki komunistične diktature nadaljujejo s svojimi nastopi, ko skuša vojska ohraniti mir in ko se komunisti pripravljajo na protinastope. Nekateri poznavalci razmer trdijo, da je nevarnost državljanske vojne vsak dan večja in da bo do te nujno prišlo, če ne bodo vojaški vodniki upoštevali razpoloženja portugalskih množic, ki zavračajo komunizem.

KONGRES SE Z DOSEDANJIM LETOŠNJIM DELOM NE MORE POSTAVITI

WASHINGTON, D.C. — Po določilih ustave ZDA je razdeljena naša vlada v zakonodajni, sodni in izvršni del. Zakonodajni del opravlja Kongres, sodni pripada Vrhovnemu sodišču, izvršni pa vladi v ožjem smislu ali administraciji. Vsi trije deli ustvarjajo ravnovesje, ki otežuje, če že ne izključuje možnosti, da bi si kateri od njih prilastil pravice, ki mu po določilih ustave ne pripadajo.

Kljub temu je administracija s predsednikom na čelu dosegla v letih po drugi svetovni vojni prevladujoč položaj, dokler ni šel predsednik Nixon predalet in pri tem zasel v znane Watergate zadeve, ki so ga prisilile k odstopu. Nenadno je Kongres začutil svojo pomembnost in moč, prvič v zgodovini dežele mu je uspelo pripraviti predsednika ZDA k odstopu.

Kongres je dobil novo samozavest, prav posebno se je ta uveljavila pri skupini mladih liberalnih kongresnikov, ki so prišli prvič na Kapitol preteklo jesen. Ti mladi ljudje imajo večinoma precej drugače poglede na življenje, družbo in smotre ZDA kot njihovi starejši tovariši, ki so si tekom let nabrali vrsto

skušenj.

Obe kongresni zbornici, Senat in Predstavniški dom, sta razdeljeni na republikance in demokrate. V sedanjem Kongresu imajo demokrati v obeh zbornicah veliko večino. Ta seveda ne obvelja pri vseh vprašanjih, kajti obe zbornici se delita tudi po mišljenju na liberalno in konservativno skupino. Zadnja je bila do pred nekaj leti odločilna na jugu in na jugozahodu dežele. S pomočjo južnih konservativnih demokratov je uspeval republikanski predsednik velikokrat preprečiti zakonitev demokratskih predlogov in prevladati s svojimi kljub močni demokratski strankarski večini v obeh zbornicah. V zadnjih letih je povezava južnih konservativnih demokratov z republikanci redkejša in še redkejšje zmagovita.

Predsednik ima po ustavi pravico, da v Kongresu odobenemu zakonskemu predlogu odkloni podpis in s tem zakonitev. To more Kongres doseči v takem slučaju le, če obe zbornici zakonski predlog ponovno izglasujeta z dvotretjinsko večino. V letošnjem letu jim je doslej to uspelo le enkrat, čeprav je

predsednik Ford odrekel podpis celi vrsti odobrenih predlogov, med njimi štirim izredno pomembnim.

V soglasju s predsednikom je Kongres izglasoval večje znižanje davkov kot poživilo gospodarstvu, ko se je to znašlo v hudem zastoj, izglasoval je sredstva za obnovo in organizacijo železnic v severovzhodnem delu dežele, odobrila dodatna sredstva za potniški promet na železnicah — Amtrak in podaljšal za 7 let zakon o volivnih pravicah iz leta 1965.

Veliko časa sta obe zbornici izgubili s preiskovanjem delovanja Osrednje obveščevalne službe — CIA. Pri tem sta pokazali nekajkrat le malo modrosti in trezne presoje; člani odborov so skušali preiskavo izkoristiti za svoje uveljavljanje v javnosti, pri tem pa škodovali koristim dežele. Predsednik Ford in obrambni tajnik Schlesinger sta v zadnjih dneh ponovno opozorila na škodo, ki jo povzročajo ZDA nekateri člani Kongresa z objavljanjem tajnosti CIA.

Kongres se je ukvarjal mesece in mesece z vprašanji o skrbi dežele z energijo, pa ni prišel nikamor, ko se ne mo-

re zediniti za lasten program, predsednikovega pa ne mara.

Po ustavi pripada vodstvo mednarodne politike predsedniku ZDA, Kongres ima posebej pravico napovedovati vojno in sklepati mir, pa se skuša v dobi po Watergate uveljaviti tudi v drugih vprašanjih mednarodne politike. Z odklonitvijo pomoči je zakrivil polomijo v Indokini, sedaj povzroča težave na Srednjem vzhodu z očitno vsestransko podporo Izraelu in s prepovedjo dobav orožja Turčiji. Z zadnjo ogroža že tako razmajano in razpadajočo južno krilo obrambe NATO v Evropi.

Značilno za sedanji Kongres je, da se ne more zediniti na nujne rešitve perečih vprašanj, domačih in mednarodnih, v nekaj urah pa je sklenil o povečanju svojih plač. Nekdaj so državljani smatrali za svojo prvo dolžnost služiti in pomagati skupnosti, člani našega Kongresa, ki bi morali biti v tem zgled vse deželi, pa v precejšnjem številu kažejo očitno, da jim je prva lastna korist, dolgo nato šele vse ostalo! Nič čudnega torej ni, da le 29% javnosti delo Kongresa odobrava, 54% pa z njim ni zadovoljno, kot je dognal Gallup.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. — 431-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Wed., Sat., Sun., and holidays, 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

- Združeno države: \$23.00 na leto; \$11.50 za pol leta; \$7.00 za 3 mesece
- Kanada in dežele izven Združenih držav: \$25.00 na leto; \$12.50 za pol leta; \$7.50 za 3 mesece
- Petkova izdaja \$7.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

- United States: \$23.00 per year; \$11.50 for 6 months; \$7.00 for 3 months
- Canada and Foreign Countries: \$25.00 per year; \$12.50 for 6 months; \$7.50 for 3 months
- Friday Edition \$7.00 for one year.

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

No. 120 Thursday, Aug. 7, 1975

Helsinki - Jalta II.

Pred tridesetimi leti, februarja 1945, so se sestali v zloglasni Jalti trije veliki sovražniki nacistične Nemčije. Namen njihovega sestanka je bil, da bi se sporazumeli o povojni ureditvi Evrope in potem usmerili svojo politiko v pravek sklenjenega dogovora. O vsem so se lepo sporazumeli: samostojne države izpred vojske, ki jih je podjarmil Hitler, dobijo nazaj popolno suvereno oblast in svobodo, vladajo naj jih na demokratični način izvoljeni zastopniki ljudstva. Trije oblastniki — Roosevelt, Churchill in Stalin — so ta dogovor napisali in slovesno podpisali ter se razšli.

Zapadna dva državnika sta bila z uspehom popolnoma zadovoljna, svobodno časopisje sveta je zapelo jaltski konferenčni slovesno hvalnico. Najbolj je bil z njo zadovoljen Jožef Stalin, saj mu je odprla široko polje komunističnega manevriranja, s katerim je upeljal komunistične režime v državi za državo, če je bilo treba, tudi z nasiljem. Tako se je zgodilo, da je padla vsa Vzhodna Evropa in del Srednje Evrope pod sovjetsko oblast, čeravno se je na videz zdelo, da so države samostojne. Evropa se je razklala na dvoje in ostala tako do današnjega dne, z železno zaveso od Ščecina do Trsta. To je že zgodovina. Jalta I. je izklopala grob svobodi vzhodno- in srednjeevropskih narodov, tudi naši domovini in narodu.

Kar je pred 30 leti — pred očmi svobodnega zapadnega sveta — začel in potem korak za korakom izpeljal Stalin, je 30. julija 1975 zaključil in potrdil Brežnjev — ne le pred očmi, ampak z aktivnim sodelovanjem demokratičnega sveta. Kar je Stalinova samovolja in objestnost ustvarila iz tega dela Evrope s tem, da je jaltске dogovore in sporazume spremenila v šop ničvrednega papirja, to je sedaj konferenca v Helsinkih slovesno potrdila s podpisi samih državnih poglavarjev 35 držav.

Jasno je, da bi v interesu svobode in demokracije do konference, ki se uradno imenuje Konferenca o varnosti in sodelovanju v Evropi in se je slovesno zaključila s pompoznim vrhunskim sestankom v Helsinkih, nikoli ne smelo priti. Tega mnenja ni samo ta pisec, ampak tudi uvodničar The New York Times-a in še marsikateri drugi svetovnega časopisa. Prišlo je do nje pod pritiskom Sovjetije, ki je z vsemi sredstvi delala na to, da se Stalinove ozemeljske in politične pridobitve v Jalti sedaj formalno priznajo s podpisi vseh poglavarjev evropskih držav (razen Albanije), Amerike in Kanade. To je zgodovinski poraz za svobodni svet in velika komunistična zmaga, ki ji enako komaj najdemo v zgodovini. Potrjena je vključitev v Sovjetsko zvezo treh prej suverenih baltijskih držav, Litve, Latvije in Estonije; odobrena je prisvojitve velikih delov bivšega poljskega, češko-slovaškega in romunskega ozemlja, ki ga je Stalin samovoljno vključil po vojski v Sovjetijo. In priznana je dokončna delitev Nemčije, ker je konferenca na ruski pritisk odobrila načelo o nedotakljivosti obstoječih meja. Z drugo besedo: vse ozemlje, ki ga je Rusija prigrabila, ostane dokončno sovjetsko, in vzhodna Nemčija ostane sovjetski satelit, kot so vse države, ki mejijo na Sovjetijo. Ali ni to ogromen uspeh tovariša Brežnjeva, ki suče državne poglavarje, vključno ameriškega predsednika, kot lutke?

Kaj pa je pridobil s to konferenco Zapad?

Ko se je pred 2 leti začela, so zapadni narodi nanjo pristali pod pogojem, da se vzporedno vrši konferenca med NATO in deželami varšavskega pakta o vzajemnem zmanjšanju vojaških sil v Evropi in privede do uspešnega zaključka na Dunaju. Ta pogajanja so trenutno popolnoma običajna na slepem tiru, a karnevalska proslava v Helsinkih se je kljub temu izvršila. Edino, na kar so Sovjeti pristali, je dogovor o manevrih na obeh straneh železnega zastoja, ki pa ne vsebuje drugih vojaških premikanj in ojačanj, kakor tudi ne same morebitne invazije; druga sovjetska koncesija vsebuje svobodnejšo izmenjavo oseb, informacij in idej med svobodnim in komunističnim svetom. Toda vse to je iluzorno. Kadarkoli komunisti na kaj takega pristanejo, imajo vedno na umu svojo lastno interpretacijo in ravnanje potem po svoje, kakor je ravnal njihov mojster in učitelj po Jalti I.

Da je temu tako, je pomenljivo namignil Juri A. Andropov, šef sovjetskega varnostnega sistema. Dejal je, da je sovjetska družba tarča zapadne 'ideološke sabotaže' pod geslom klica po spremembi. Toda, je takoj dodal, kadar interesi družbe ne sovpadajo z interesi poedinca, se mora dati prednost interesom družbe kot celote. Jezik je dovolj jasen: pod interesi družbe se skriva kratenje pravic in interesov posameznika. Za interese družbe pa skrbi Partija.

Ob vsem tem se poraja vprašanje: zakaj svobodni svet tudi v tem primeru klecne pred komunističnim totalitarizmom?

sitno žrelo premnoge vredote, ki jih svobodni človek ima za neodtujljive in nujno potrebne za človeka vredno življenje. Le pomislimo, kaj smatrajo Sovjeti za detento: Vietnam in Portugalska, izgon vodilnih nasprotnikov in zahrbtna politika na Srednjem vzhodu.

V imenu detente so v Helsinkih podpisali in potrdili novo sovjetsko zmago. Veliki ruski patriot, pisatelj Solženicin jo je imenoval izdajo narodov, ki so pod komunistično oblastjo, in obtožil ameriškega predsednika, da pri tem sodeluje. In to vedoma, dočim F. D. Roosevelt po Jalti I. ni mogel vedeti za posledice Stalinove samovolje.

Zdaj je prepozno zviniti po toči. V Helsinkih se je odigrala Jalta II. in železni zastor bo ostal kljub vsem detentam trdno zakovan in ga bo poslej mnogo težje dvigniti. Kje je sedaj še sila na svetu, ki bi to mogla?

L. P.

BESEDA IZ NARODA

Inž. Lado Bevc
85-letnik

Toronto, Ont. — Dne 8. avgusta t.l. obhaja v Napi v Kaliforniji 85. leto svojega življenja inž. Lado Bevc, dobro znan slovenski javni delavec, še danes aktivni član, starosta Jugoslovanskega Sokola, predsednik Slovenske demokratske stranke in član Narodnega odbora za Slovenijo.

Naš slavjenec je poleg svojega poklica kot stavbeni inženjer in strokovnega udeleženja izven poklica kot univerzitetni predavatelj, udeleženec mnogih izpitnih komisij tudi vedno našel čas za udeleževanje na narodnem polju. Posebno je bila zapažena njegova aktivnost med obema vojnama pri Društvu inženjerjev v Ljubljani, ko je bil njihov predsednik od leta 1934 do 1941, starosta Sokola I na Taboru v Ljubljani in kot predsednik pododbora Udruženja rezervnih oficirjev v Ljubljani. Od njegovih publikacij je zelo poznana knjižica NA BRANIKU ZA SOKOLSKO IDEAL, kjer je nazorno podal poskus infiltracije komunistov v sokolsko organizacijo.

Življenje jubilanta je bilo zelo razgiban, da omenimo samo par težkih dob, kamor spada prva svetovna vojna v avstrijski vojski kot inženjerski poročnik na ruski, francoski in italijanski fronti. V drugi svetovni vojni aretacija s strani Gestapa 23. decembra 1944. Iz rok nemške policije ga je rešil samo konec vojne, ko je tudi naš slavjenec ubral pot političnih beguncev. Od leta 1949 živi stalno v ZDA v glavnem v sončni Kaliforniji.

Slavljenju želimo vsi prijatelji, sodelavci še mnogo plodovnih let. Peter Urbanc

Drobtinice z lemonskega hrička

1. Rak-rana na telesu Amerike: Splan.

Tako daleč smo prišli v Ameriko, da postave ščitijo zločince. Postavodajalci pravijo, da je smrtna kazen za zločin prekurta. Popolnoma pravilno pa je moriti nedolžne otroke, še preden so rojeni. Najvišje sodišče, devet zelo učenih mož, je mnenja, da je "fetus" samo gmota, v kateri se ni življenja, torej se ni "oseba". Mi pa vemo, da ta "gmota" vsebuje dušo, ustvarjeno takoj v trenutku spočetja. Kjer je duša, tam je "oseba", tam je življenje. Ko je Marija obiskala svojo sorodnico Elizabeto, je že nosila pod svojim srecem živga Jezuščka. (Čitala sem, da je to bilo v teku 14 dni in da je bil Jezušček že velik kot kaka čebela. Naj me kak kritik ne prime za ušesa!) Čitalo pa pri sv. Luku, da je Elizabeta pozdravila Marijo kot Mater Gospodovo in da je Janez peskočil od veselja v njenem lezu in bil v tistem trenutku očičen izvirnega greha. To je bilo prvo srečanje med "oseba-

skah, ki so jih ZDA imele v dobi 200 let, padlo manj vojakov, kot pa je bilo v dveh letih pomorjenih otrok, ki jih je Najvišje sodišče obsodilo na smrt. Imamo v Kongresu moze katoličane celo, ki volijo s postavodajalci, ki odobravajo splav. Kje je bilo E. Kennedyjevo katoličanstvo, ko je glasoval v Senatu s tistimi, ki odobravajo splav? Ko ga je njegov škof javno prijel vsled tega, je bila njegova obramba slab izgovor: "Sam ne odobravam splava, a..." Dejanja govore, ne zasebno mnenje! Volivci bi morali poslati samo take moze v Kongres, ki se verujejo v Boga, moralo in 10 zapovedi, katerih ena je: "Ne ubijaj!" Kristjani ne bi smeli držati rok križem, ko vidimo, kaj se dogaja. V boj moramo za Boga in njegovo stvar. V boj za svetost življenja!

Vsi se ne moremo politično udeleževati. Moremo pa pomagati našim političnim borecem za pravico do življenja z molitvijo, da bi tega strašnega pokola ne bilo življenju še nerajenih malčkov izven nevarnosti. In tudi naše! Umoru otrok bo sledila evtanazija — pokol starih, betežnih — "umor iz usmiljenja". Če pride do tega, bo Amerika postala drugi Dachau, drugi Auschwitz. Sin bolnega očeta bo stisnil zdravniku v roke nekaj stotakov in sledila bo smrt "iz usmiljenja", ker je oče sam tako želel." Saj oče zdaj ne more povedati resnice in sin je rešen skrbi za očeta; povrhu je še dedič vse zapuščine. Sedanjim prijateljem splava bodo nekoč žrtve evtanazije, če se Amerika pravočasno ne zbudi iz letargije. Ne recimo: To ni mogoče! Pred nekaj leti se nam niti sanjalo ni, da more v Ameriki kdaj priti do tega, kar sedaj doživljamo. Borili smo se proti Hitlerju za ideale do pravice življenja. In danes? Do tega je prišlo, ker so dobri ljudje samo gledali, naj kdo drugi kaj stori, naj kdo drugi gre volit...

Bog pa je žaljen in ker je neskončno potrpečljiv, še čaka, da se spreobrnemo, preden nas udari s kaznijo, ki jo Amerika zasluži. Kdo naj zadostuje za vse grehe, ki kričijo proti nebu, če ne kristjani, katoličani. Fr. Larkin, redovnik Sinov presv. Srca, hodi po Ameriki in organizira po župnijah, kamor ga povabijo, dne vna zadoščenja presv. Srcu. Začel je v Kaliforniji že leta 1973 v okolici San Diega in Los Angelesa. 25 župnij je takrat začelo s programom zadoščenja presv. Srcu.

Program, vseč duhovščini in faranom, je: 1. Rožni venec s premišljevanjem; 2. pol ure zadostilne molitve pred izpostavljenim Najsvetejšim; 3. blagoslov z Najsvetejšim; 4. sv. maša, pri kateri prejmejo sv. obhajilo v zadoščenje presv. Srcu. To je javno zadoščenje. Če župnija tega ne priredi, pa lahko vsak zase stori. Se udeležujemo sv. maše v ta namen, molimo rožni venec

2. Gibanje v pomoč nerojenih otrok.

V župniji St. Matthew v East Syracuse, N.Y., se je začelo gibanje: "Duhovno posinovljenje (adaption) za rešitev nerojenih otrok. Njih cilj je opogumiti vse vernike, posebno še stare in bolne, da bi si vsak izbral eno dete, bi zanj molil, da bi bil rojen, krščen in potem tako vzgojen, da bi služil Bogu na zemlji in dosegel srečo nebes. Vsak kristjan, posebno še katoličan, bi se moral zanimati za zveličanje duš. Tisti, ki želi kako nerojeno dete vzeti za svoje, naj molli sledečo molitvico:

"Jezus, Marija, Jožef, ljubim vas. Prosim vas, rešite življenje detetu, ki sem ga duhovno sprejel za svojega in ki je v življenjski nevarnosti po splavu." Priporočena je tudi kaka druga molitev npr. v čast sv. Družini, Materi božji, presv. Srcu, sv. maši, sv. obhajilo.

Seveda bo to naše posinovljenje znano samo Bogu. Srečali pa se bomo z našim "detetom" nekoč v večnosti. Kako veliko bo takrat naše veselje, ko bomo videli hvaležnost duše, ki smo ji z molitvijo pomagali do rojstva, krsta, dobre vzgoje in naposled v nebesa. Kolika sreča na obeh straneh!

Storimo, kar moremo, da tolažimo razžaljeno Srce Jezusa in da dobimo zakone, ki bodo ščitili svetost življenja. Zadeva je resna! Voda nam že teče v grlo...

3. Prošnja.

Prosim, ne ustrašite se. Zopet beračim za cerkev sv. Jožefa Delavca v Ljubecni pri Celju. Ta je postala zdaj fara, ki je dobila župnika. Revez mora stanovati v zakristiji, dokler mu ne bodo sezidali stanovanja. Ko sem bila pri sv. maši pri sv. Lovrencu v Clevelandu, mi je zunaj cerkve stisnila neka ženska bankovec za \$10 v roko, češ, to je pa za sv. Jožefa Delavca. Ne bi rada poslala samo tega. Mislija sem: Bom malo počakala, morda se pa še kaka druga dobra duša kje v Ameriki najde, ki želi kaj dobrega storiti v čast sv. Jožefu in si zagotoviti njegovo prijateljstvo, ki sicer ne sloni na denarju, pač pa na dobrih delih. Torej prosim, ako kdo more...

4. Dne 9. julija so v Radovljici pokopali našo sestro Jeleno Vilman. Skoraj ves čas, odkar je napravila obljube, so ji zapuščali službo predstojnice, ker je bila tako materinska. Breme ji je bilo pred nekaj leti odvzeto, a ji je Bog poslal težji križ: slepota. V nekem pismu mi je dejala: "Vi in jaz morava biti Bogu hvaležni za najino odlikovanje, ki nama ga je On naklonil: "Vam je poslal gluhost, meni slepoto. Vem, da tudi Vi molite "Te Deum" v zahvalo za dragoceni dar križa." Tako je bila naša dobra sestra, ki jo je Bog nenavadno poklical v svojo službo. Vse življenje sem čuvala njeno skrivnost, zdaj jo lahko razodenem.

Bila je hčerka tovarnarja na Jesenicah in gojenka Sijonskih sester v Trstu. Kot debutantka se je zaročila. Avstrija se je zrušila. General Maister se je boril z Nemci za Slovenijo. "Zaročene" je potegnil z Nemci in se jim pridružil v boju proti domovini. Nevesto je to izdajstvo tako zadelo v srce, da mu je sporočila, naj je ne čaka. Šla je v samostan. Z veseljem smo jo sprejele medse. Občudovale smo njeno ljubeznivost in veselost — nismo vedele, da je prej izvedela za neznačajnost moža, preden je bilo prepozno. V samostanu nam je bila vsem v vzgled s svojo gorečnostjo in pobožnostjo. Gotovo že gleda večno Lepoto. Naj prosí za nas!

Zopet malo razmišljanja!

III.

Z obrekovanjem se uniči veliko ljudi, ker mnogi tega ne zmorejo prenesti. Duhovnike obrekujemo namesto, da bi molili zanje.

Zelo star je pregovor "Denar je sveta vladar". Seveda je to resnica, vprašanje je le, kako vlada denar. Ko so nekoč bogati kristjani uporabljali bogastvo in denar iz ljubezni do Boga in bližnjega, da so zidali cerkve in samostane, je kraljestvo božje na zemlji uspevalo in se širilo. Danes, ko vlada denar brez ljubezni do Boga in bližnjega, pa se uničuje ne samo kraljestvo božje na svetu, rušijo se tudi vsi moralni temelji, na katerih sloni vsa človeška družba.

Lep primer smo imeli, ko so Združene države vodile borbo proti komunizmu v Indokini z denarjem. Na kako žalosten način se je ta borba končala. Ne samo, da je komunizem zmagal, ter so Združene države imele velike izgube, na ta način vodena borba je povzročila tudi moralni razkroj po svetu. Ako bi se ta borba vodila iz ljubezni do Boga in bližnjega ter s podporo vseh kristjanov, kot bi to po pravilih moralo biti, da se tako prepreči širjenje komunizma, oziroma da se ga uniči, da se na ta način zaščiti svoboda narodov in obenem krščanstvo po svetu. Tako vodena borba v Indokini bi bila za svobodni svet uspešno zaključena v kratkem času brez tako velikih žrtev, po svetu pa ne bi bilo moralnega razkroja.

Kakor verujemo, da je milost Boga k zveličanju potrebna, prav tako bi morali verovati, da je pri vsakem podvzetju potrebna milost božja, ako res želimo dober uspeh. Ker je današnji način vladanja z denarjem pod vplivom sebičnosti in brez ljubezni, zato nima božjega blagoslova in tako tudi ne dobrih uspehov. Podjetja ne uspevajo, oziroma niso z dobičkom nikoli zadovoljna, zato navijajo vedno znova cene navzgor ter tako delajo večkrat prekomerne dobičke na račun potrošnikov in s tem povzročajo krize in nezadovoljstvo med ljudmi. Vedno delamo načrte le s finančnega stališča, ne pride nam na misel, da bi naše načrte priporočili tudi Bogu, da bi jih tudi On blagoslovil, zato velikokrat naši načrti ne uspevajo. O, kako bi bilo drugače, ako bi tudi danes uporabljali staro in preizkušeno pravilo: "Z Bogom začni vsako delo, pa bo lep uspeh imelo!" Čas bi že bil, da bi spoznali, da brez milosti božje ne samo da ne moremo rešiti naših duš, brez milosti božje tudi ne moremo biti vojskujoča se cerkev na zemlji. Te nimamo, ker nočemo Boga prositi zanjo. Bog nam ne more vsiliti, ker je pač človeku dal razum in prosto voljo, da o tem sam določa.

Seveda je potrebno ugotoviti, zakaj smo prišli v tak položaj. Verjamemo, da je resnica, da se je Mati božja prikazovala v Fatimi, torej tudi vemo, kaj je nam naročala. Molite, molite in veliko molite, zakaj božje Srce je hudo razžaljeno. Posebno veliko molite za spreobrnjenje grešnikov. Ako boste veliko molili, se bo Rusija sprebrnila in ne bo več vojska. Kaj ni to lepa prošnja in če bi mi Mariji ugodili, bi bila prav lepo poplačala. Pa so naša ušesa ostala gluha. Namesto, da bi ubogali in molili, smo se pripravili in začeli najhujšo vojsko v človeški zgodovini, ki je zahtevala nebroj milijonov človeških žrtev in strašno razdejanje. Zaključili smo to vojsko v zmago komunizmu, kateremu smo izročili cele narode, dve tretjini prebivalstva na zemlji.

Pa še to ni bilo dovolj, nasilno smo vrnili preko dva milijona

morili. To so bili tisti kristjani, ki so poslušali prošnjo Matere božje v Fatimi, se ji odzvali ter se z molitvijo in z orožjem borili proti komunizmu. Vsi ti nasilno vrnjeni borci so bili kristjani, ki so se borili za kraljestvo božje na zemlji in vsi so bili tudi Slovani, Jugoslovani, Slovenci, Poljaki in Ukrajinci. Mislim, da lahko rečemo, da imamo tako Slovani v nebesih že veliko mučencev, na katere bi se morali obračati za pomoč.

Po vsem tem, kar smo storili, ni nič čudnega, da je Mati božja še bolj žalostna. Da je neizmerno žalostna, nam je pokazala, ko je na več krajih jokala prave solze.

Bog sam je izgubil upanje v človeka in ga zato prepustil hudobnemu duhu. Človek je od takrat pod vplivom tega nadaljeval svojo pogubo. Človek je tedaj rekel: Ni Boga, Boga ne potrebujemo. Ustanovil bom raj na zemlji brez Njega. In začeli smo z mladino. Povsod je bilo takrat slišati enako pesem: moji otroci ne bodo tako težko delali in trpeli, kot smo mi, vsi se morajo izsolati, da bodo učeni, potem jim ne bo treba težko delati in trpeti. Na ta način smo se zopet uprli Bogu, ker smo takorekoč rekli, da se je Bog nam lagal, ko je rekel: Trpljenje ti je določeno, v potu svojega obraza boš jedel svoj kruh. Zgradili smo ogromne učne zavode in poslali v nje večji del naših otrok. Da je te učne zavode hudobni duh napolnil s svojimi učitelji, nam ni bilo mar.

Takrat se je pravzaprav začela tragedija, začetek propada človeške družbe na svetu, ko smo ustvarjali temelje grehu proti četrti božji zapovedi, zaradi katerega danes toliko trpi današnja družba, predvsem pa prav tisti rodilci, danes ostareli ali pa že v večnosti, ki so svoje otroke takrat siloma trpali v visoke šole. Ako bi bili spoštni trezno premisliti svoje napake, bi pač vedeli, da po pravici trpimo, kajti mi ne moremo za današnje stanje delati krive naše otroke, današnjo generacijo. Ti niso krivi, krivi smo mi, ki smo jih učili in vzgajali v samoljubju, brez Boga in ljubezni. Kako pa smo to delali? Ker sami nismo dosti molili, tudi naše otroke nismo učili moliti. Učili smo jih: Zlato tele je naš Bog in s tem visoka življenjska raven. Iz šolskih poslopij smo vrgli križ ter dejali: Učencem v šoli ni treba več moliti, ako nočejo. Dali smo otrokom vse, kar so potrebovali, da je ne bodo v pomanjkanju, še zahvaliti se jim ni bilo treba, pač pa nas le vprašati in že so dobili celo več, kot so potrebovali. Tudi nismo od njih zahtevali, naj se pridno učijo. Svetovali smo jim, da je malo goljufige dovoljeno, da se lažje napreduje v šoli, tudi malo podkupovanja je bilo dovoljeno, saj v denar itak vsi verujemo. Tudi majhna kraja ni greh in kako bi v takem stanju bili zmorni, da bi našim otrokom svetovali pokorščino in spoštovanje do predstojnikov in javnih zakonov.

Učili smo svoje otroke, da zakone lahko kršijo, naj le pazijo, da jih ne ujamejo. Če so jih le učili, smo starši imeli potrebne zveze, da smo jih rešili iz težav. Da bi ne bilo razlike med fanti in dekleti pri tako visokih študijah, smo seveda tudi dovolili svobodno ljubezen in združili stanovanje in učne razrede skupaj za moške in ženske. Človek pod zaščito in vodstvom Sv. Duha gotovo ne bi vzgajal svoj mlajši rod na tak način. Gotovo je, da je ta način izobraževanja bil voden od hudobnega duha, ki je tako dosegel zaželeni uspeh v teku tridesetih let.

Na tak način vzgojena generacija pač ne more imeti

Pokol slovenskih domobrancev pred 30 leti

D. Kočevski Rog.

II.

Na dolenski progi onstran ljubljanske je bil vlak že pripravljen za nas. Takoj so nas pričeli tlačiti vanj. Tja smo prišli vsi brez sape in stepeni. To ni bilo dovolj: vsak jih je hotel še pri vratih vagona. Na vsaki strani vrat je stal partizan s palico in oba sta nas tepla. Ko je bil voz poln do zadnjega kotečka, so ga zaprli, mi pa smo se oddahnili. Vsaj pretepa nas ne bodo, dokler smo notri, smo si mislili. Po drugi strani smo se pa bali, kdaj bodo zopet odprli vrata.

Ko je bil vlak poln, se je oglašala harmonika, petje in vriskanje iz partizanskih grl, mi pa smo žalostno gledali skozi okna okence v sonce, ki je naravno zahajalo. Nekdo je dejal: "Najbrž zadnjič gledamo lepoto našega zahoda. Vse kaže, da bomo morali od žeje umreti, če bodo tako preteпали, stradal in nam niti vode ne dajo."

"Le molite, psi beli, saj ne boste dolgo!"

Na mah je nastala tišina v vagonu in nekdo je dejal: "Molimo vsi rožni venec za srečno smrt naših za svoje sovražnike, ki nas že dolgo časa preganjajo." Takoj je zadržal partizan: "Le molite, psi beli, ki ste poslušali farje, saj itak ne boste dolgo, ko vas bo kmalu povohala matilja." Izmed nas ni nihče nič odgovoril, ampak smo začeli moliti vsak zase po tistem.

Ravno je zvonilo avemarijo, ko se je začel vlak pomikati proti Dolenjski. Kam gremo, nismo vedeli. Ko smo bili še v Kranju, nam je partizanski oficir govoril, da bomo sojeni vsak v svojem domačem kraju. Nekoliko od strani smo pa slišali, da gremo (tako so je partizani pogovarjali) v Kočevje in da nas bodo tam pobili.

Med nami so bili tudi taki, ki so bili leta 1943 zajeti na Turjaku in potem zaprti v Kočevju. Ti so dobro vedeli, kako so partizani takrat pobijali. Ti so nam pravili: "Fantje, niti eden ne bo ostal živ, ko pridemo v Kočevje. Če more kdo uiti, naj uide, če želi še kaj časa živeti."

Včrtna skozi domače vase in misel na svoje.

Res smo poskušali, ali bi se dalo kako odpreti, da bi poskakali kar iz drvečega vlaka, pa se ni dalo. Ves trud je bil zaman. Vsaj v našem vagonu je bilo tako.

Dosti jih je bilo med nami takih, ki so se peljali mimo svojih domov. Zeleli so, da bi vsaj za trenutek mogli domov, da bi se posloviili od domačih, potem pa, če jih tudi takoj ubijejo. Tako jih bodo pa pobili bogve kje v Kočevskem Rogu in domači ne bodo nikoli zvedeli, kje počivajo. Ob takem razmišljanju je legla na nas še večja žalost. Nič si nismo mogli pomagati, vdali smo se v božjo voljo, naj pride, kar hoče.

Zelo dolgo je trajala vožnja, posebno zato, ker smo bili tako hudo žejni in lačni, saj je poteklo že nekaj dni, odkar smo zadnjič jedli.

"Nikoli več ti ne bo treba iti k domobrancem!"

Ob sončnem vzhodu smo se pripeljali v Kočevje, kjer so nas tekoj odgnali v gimnazijo. Vse sohe in pritličju in v prvem nadstropju so bile polne. Komaj 20 minut smo bili notri, ko so nas še enkrat preiskali. Nato so nas poklicali iz dveh sob v prvem nadstropju, naj gremo po hrano. Kar veseli smo bili, da bomo spet dobili nekaj toplega za žest

gi sotrpini sedeli in ležali na meni. Z drugimi je bilo isto.

Grozno mučenje

Takoj ko so nas zvekli z avtomobilov, so začeli rezati jermene pri naših čevljih in nas sezuvati. Nekaterim se je že pri rezanju jermenov zadržal nož v meso.

Ko so meni sezuvali čevlje, sem opazoval mladega fanta, komaj 18 do 20 let starega, ki so ga mučili. Bil je že ves krvav, oči je imel razlite, glavo pa razklano in razmesarjeno. Še vedno je bil pri zavesti, mirno je sedel in niti malo ni tarnal ali vzdihoval. Čutil sem se mu, kako more s tako lahkoto prenašati tako grozne bolečine. Partizani so gar kar naprej tolkli, dokler se ni zgrudil po tleh.

Ko smo bili sezuti, so nas zvezali po dvajset do trideset skupaj in začelo se je nečloveško pretepanje. Partizani so stali v špalirju, v rokah so imeli kole, na katerih so bili nasajeni krivi noži. S temi so nas preteпали na poti proti morišču, ki je bilo od ceste oddaljeno kakih 500 metrov. Med potjo smo morali sedati na tla in zopet hitro vstajati, kar nam je povzročalo nepopisne bolečine. Zica se nam je namreč zajedala v meso. Partizani so zahtevali, da smo morali hoditi nekaj metrov naprej, potem pa zopet nazaj. Tako smo hodili tistih par sto metrov skraj celo uro.

Posebno hudo je bilo, ker so nekaterim razklali glave z noži in smo jih morali nezvestne vleči za seboj. Partizani so pa med našim trpljenjem od veselja prepevali in vriskali.

Svetinjeci Karmelske Matere božje skril v srajco.

Ko smo prišli do jame, smo bili vsi stepeni in razmesarjeni. Tam so vsakega posebej razvezali, da si je sam slekel vrhno obleko, nekateri so morali odložiti tudi spodnjo. Nato smo morali z na hrbtu zvezanimi rokami goli teči skozi krdelo partizanov.

Ko so me razvezali, rok sploh nisem več čutil, tako mi je zastala v njih kri zaradi žice, ki je bila pretesno zvezana. Sam sem si komaj strgal obleko in spodnje hlače. Ostal sem v srajci, to pa zato, ker sem vanjo spravil čudodelno svetinjo Karmelske Matere božje, predno so mi zvezali roke. Kdor je imel namreč svetinjo obošeno okrog vratu, so mu jo iztrgali. Mariji sem se priporočil za varstvo in srečno smrt.

Ko je prišel partizan do mene, je zakričal: "Kaj se tako počasi slačiš?" Nič nisem odgovoril, ampak roke sem dal na hrbet, da mi jih je zvezal. Pred seboj sem videl le drugega nesrečnega, ki so mu partizani kazali pot s koli in noži. V hipu ga je zmanjkalo pred mojimi očmi, ker je bil tam hud ovinek. Tudi videlo se je prav slabo.

(Dalej sledi)

"V Rogu ležimo pobiti", str. 82-94.)

Oglašajte v "Amer. Domovini"

Zopet malo razmišljanja!

(Nadaljevanje s 2. strani)

ga reda. Ni nič čudnega, da je na svetu nastal nevzdržen kaos. Umori, ropi, posilstva, uničevanje javne in privatne imovine, ugrabitve in izsiljevanja se vršijo neprestano in varnost človeka ni zajamčena nikjer več, tudi ni čudno, da vsa ta grozodejstva po večini ostajajo ne-kaznovana.

Tudi v mednarodnem oziru ni nič boljše. Države se v svoji ljubosumnosti pripravajo med seboj še veliko bolj kot kdaj prej. Večinski narodi po državah na najbolj ostudne načine zatirajo manjšinske, če ne gre drugače, jih enostavno pobijejo. Uporni gverilci se nahajajo in terorizirajo ljudi o vsem svetu. Državne vlade padajo kar po dnevnem redu, zato dobrih državnih voditeljev nimamo več, kajti taki so bili ateizmu na poti in jih je hudobni duh, tudi s pomočjo kristjanov, poslal v pokoj na različne načine.

Ni revolucija samo v javnem življenju, isto se dogaja tudi v krščanskih cerkvah. Tudi kristjani nočemo več spoštovati cerkvenih predstojnikov in voditeljev. Tudi katoličani smo postali tako učeni, da že v nezmotljivost sv. očeta dvomimo. So nekoč govorili o Antikristu, gotovo je, da jih je danes že vse preveč na svetu. Uprli so se sv. očetu in razlagajo ter hočejo utrditi vero po svojem načinu. Pridige imajo zelo kratke in večkrat za vero nepomembne. Sv. daritev opravijo neznansko hitro, površno, na svojo roko dajejo vernikom zelo resne "spreglede" v verskih zadevah. Tudi polka maše so jim priljubljene. Zane marjajo Marijine praznike in prav posebno še češčenje svetnikov, ki je bilo med kristjani še do nedavnega zelo razširjeno. Težko je dobiti verske knjige, ki opisujejo življenja svetnikov. Te so kristjani prej zelo radi čitali, se svetnikom priporočali ter jih tudi v marsičem posnemali, ker so ti svetniki nekdaž živeli ravno tako na zemlji kot oni, z ljubeznijo do Boga in bližnjega.

Koliko cerkva je bilo posvečenih raznim svetnikom, kako so farna "žegnanja" poživila vernike in jih združevala. Gotovo je to bilo hudobnemu duhu neprijetno, zato je kristjanom prišepnil, da je to češčenje svetnikov podobno malikovanju. V novejših cerkvah ni več najti podob svetnikov. Ko prenavljamo stare cerkve, natihoma izginijo iz njih tudi podobe svetnikov. Vendar bi danes mnogo bolj kot kdaj poprej potrebovali veliko ljudi, ki bi posnemali in skušali živeti, kot so živeli svetniki.

"Liberalni" ali "napredni" kristjani so že izsilili od sv. Cerkev mnogo olajšav in sprememb, ki niso v ponos cerkvi ter večkrat kot ne povzročajo še večje zmede med verniki. Sedaj na primer zahtevajo, da papež na podlagi nezmotljivosti objavi, ali je dovoljeno ženske posvetiti za duhovnike ali ne.

Uranu se mudi

Onstran Save, v Stari vasi pri Krškem, že zija ogromna gradbena jama in v njej nastajajo prvi obrisi bodoče jedrske elektrarne, prve v Jugoslaviji. Kot je znano, je predviden 1. januar 1979 kot začetek obratovanja.

Kako bo s pogonskim gorivom, uranom, še ni vse pojasnjeno. Prav zdaj pospešeno pripravljajo vse potrebno za obratovanje rudnika urana Zirovski vrh pri Zireh na Gorenjskem. Kot so pokazale dosedanje raziskave, bo v tem rudniku na voljo približno 2 milijona ton uranove rude, ki vsebuje okoli 3,000 ton uranovega oksida. Vendar se mnenja o tem delno razlikujejo. Kot poroča "Gospodarski vestnik", je Geološki zavod iz Ljubljane povabil k sodelovanju bolj izkušene madžarske strokovnjake; ti pa menijo, da je ob doslej raziskanih virih mogoče pridobiti le 900 ton uranovega oksida. To precej zmanjšuje možnosti dolgoletnega oskrbovanja jedrske elektrarne, saj bo predvidoma potrebovala kakih 120 ton uranovega oksida v koncentratu na leto.

Ker je treba ležišča urana zato še nadalje raziskovati in tudi sicer uresničiti celo vrsto zahtevnih nalog, se je geološki zavod pogodil z več tujimi tvrdka-

Ko so komunisti že svesti svoje zmage nad človekom po svetu, so pogladi svojega največjega sovražnika, borilca za resnično svobodo in človečanske pravice pisatelja Solženicina in nekaj njegovih somišljenikov v demokratične dežele. Pravilno so ugotovili, da jim tudi ta ni več nevaren in da ga ne bo nihče več poslušal, zato se seveda še posebej poskrbeli, da ga povsod spremljajo s svojo lažno propagando in obrekovanjem. Naj so vzroki taki ali taki, naš predsednik G. R. Ford sprva ni hotel govoriti z njim.

Po vsem tem bi lahko spoznali, da je človek brez božje pomoči in ljubezni do bližnjega nezmožen voditi človeško družbo in da je ta obsojena na propad. Spoznali bi tudi lahko, da nismo v zadnjih tridesetih letih ustvarili raja na zemlji, kot smo to nameravali, pač pa bi s trezno presojo spoznali, da smo dosegli popoln moralen razkroj, z drugo besedo pekel na zemlji. Spoznali bi, da zametujemo še zadnja sredstva, s katerimi bi se mogli upirati hudobnemu duhu. Seveda tega ne spoznamo, ker ni v nas več posvečujoče milosti božje in je naš razum pod vplivom hudega duha.

Edino upanje, ki še ostane zvestim kristjanom, je napoved Kristusa, Sina božjega: "Ti si večer zmede med verniki. Sedaj na primer zahtevajo, da papež na podlagi nezmotljivosti objavi, ali je dovoljeno ženske posvetiti za duhovnike ali ne."

Stanko Mrak

VESTI IZ SLOVENIJE

(Dol. list)

Vse manj odvetnikov v Sloveniji

Na 25. redni letni skupščini odvetniške zbornice SR Slovenije na Bledu pretekli mesec so člani ugotovili, da so bili v priporočeni prejšnjimi leti dobro ali vsaj zadovoljivo rešeni glavni problemi odvetniške službe.

Odvetniki upajo, da bo to pripomoglo k porastu števila odvetnikov, katero v zadnjih letih stalno pada.

Romanja

Obhajanje svetega leta je v Sloveniji mogočno zaživel. Po vseh župnijah so bili dnevi duhovnega poglobljanja in razna predavanja. Na zunaj pa se vrstijo mnoga romanja v Rim in romanje z bolniki v Lurd. Pri organiziranju romanj so sodelovale mnoge turistične organizacije.

Mesec narcis

"Mesec narcis" si je že utrip pot med glavne pomurske prireditve. Osrednja točka praznovanja je pohod na polja narcis s promenadnim koncertom, folklornimi točkami ter revijo pomurskih padalcev.

Letos je bil še skrbno pripravljen kulturni spored in športna tekmovanja. Prireditve je pritegnila mnogo gostov iz Slovenije in sosednih držav.

Zadnje vesti

Za zadnje vesti iz Slovenije poslušajte v Clevelandu in okolici Slovensko radijsko uro "Pesmi in melodije iz lepe Slovenije" vsak večer od ponedeljka do petka na postaji WXEN-FM na 106.5 MC, katero vodita dr. Milan in ga. Barbara Pavlovič.

Carst Memorials Kraška kamnoseška obrt

EDINA SLOVENSKA IZDELOVALNICA NAGROBNIH SPOMENIKOV 15425 Waterloo Rd. 481-2227

Help Wanted Male or Female

Delo za žensko
Starejši mož išče gospodinjino in kuharico, rajši če lahko živi pri njem ali pa drugače če treba. V okolici E. 185 in Euclid. Kličite "Jim" 228-1771 ali 267-0600. (121)

Delo za žensko
Iščemo šiviljo za splošno popraviljanje v čistilnici. Kličite 731-7060 (121)

Help wanted Male or Female

MALI OGLASI

FOR SALE BY OWNER

Move in condition, two family frame home. Good area. Near everything. On 18608 Neff Rd. Open 2-5 anytime. (124)

For Sale

Excellent condition, reasonable, large rug, metal wardrobe double door, dresser, twin bed, color TV, oil paintings, lawn mower. 871-6784. (121)

APARTMENT FOR RENT

Slovenian speaking woman or couple - E. 63rd St., south of St. Clair. Newly redecorated. 361-5887. (121)

V NAJEM

štiri sobno stanovanje, zgoraj, za ljudi srednje starosti, brez otrok in živali, dve verandi in garaža, v Collinwood. Kličite 541-6977. (29, 7 avg)

Odprto v nedeljo 2-5

19050 Pasnow pri E. 185 V Euclidu, 6-sobna enodružinska hiša, porč spredaj, garaža za 2 kare. lot 170 čev. globok. GEORGE KNAUS REALTOR 481-9300 (121)

SPALNA SOBA SE ODDA

z privatnim vhodom, si lahko sam kuha, kopalnica na prho v Euclid E. 200 St. okolici. Kličite 486-7026 (121)

Wanted

5 rms. Down or Single Home - yard. Elderly couple - no pets. In vicinity St. Clair and St. Vitus. Call after 6 p.m. 881-3299 (121)

FOR RENT E. 71 ST.

south of St. Clair, six large rooms, pay own utilities. Gravity furnace, on 1st floor. See Apt. 1 or call after 6 pm 843-8033. (126)

NOVI ZIDAN RANČ

od Rt. 91, krasne tri spalnice, 1½ kopalnica jedilna soba, polna klet, dvojna priključena garaža, sposobna za vrnitev davka.

NOVI EUCLID DUPLEX

6-6, prostorne tri spalnice, 1½ kopalnica, jedilna soba, kvalitetno delana, čaka za vašo izbiro dekoracije.

EUCLID ZIDAN

bungalow, delan po naročilu, dve spalnice, prostor za razširjanje zgoraj. Lepa rekreacijska soba, 1½ kopalnica, 2½ garaža. V lepi okolici novih domov.

UPSON REALTY

UMLA

499 E. 260 St. RE 1-1070 Odprto od 9. do 9. (121)

BY OWNER

off E. 156 St. & Lake Shore Blvd. 4 bedroom home, all newly remodeled, copper plumbing, 1½ garage. Call 481-6651. (121)

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

Help Wanted Male & Female

DRAPERY MAKERS

We have opened a new custom drapery and slipcover workshop in the Cleveland area. We have openings for the following positions:

Drapery cutters
tablers
blindstitch operators
top treatment specialists
Slipcover sewers

Experienced or will train. This is a great opportunity to join one of the best known and respected companies in the country. At J. C. Penney you will enjoy good salary, excellent benefits and pleasant working conditions.

Apply in person to:

J. C. Penney Company
30901 Carter Street
Solon, Ohio
10:00 A.M. to 3:00 P.M.
248-2676

J. C. PENNEY COMPANY
An equal opportunity Employer

NEOBICAJNE ŽUZELKE? — Nekam čudne žuzelke naj bi tole bile na prvi pogled. De-

JANEZ JALEN:

BOBRI

Prva knjiga

SAM

Hrumot podirajočega se drevesa, ki so ga bili izpodglodali bobri, je preglušil vse glasove naokrog. Ostrorogi je sunkoma vstal, buljil v temo, pa ni mogel ničesar razločiti. Voda in goščava sta obnemeli in prisluhnili. Kakor bi se bil zbal svoje samotnosti, je Jelen glasno spregovoril.

"Nevidni je meni naklonil to naselbino bobrov. Izkoriščal jo bom. Sam svoj postanem. In Jezerna Roža bo moja. Če pa belemu bobru ni prav, naj pa vso svojo družino odpelje v kraje, kamor človekova noga ne zaide. Dovolj je še nepoznanih voda na svetu."

Ostrorogi ni več čutil groze, ki se ga je bila prej lotevala. Iz smrečja in trave si je pripravil na dnu drevaka ležišče. Legel je in se odel z volčjim kožuhom. Počutil se je varnega kakor v kolišču. Nobena zver ga ne more iznenada napasti. Do drevaka bi morala nekaj sežnjev plavati. Ga Bevsk že zbudi, da še pravočasno seže po sulico in sekuro.

Kakor spomladi doma v kolišču regljanje žab, je Ostrorogega Jelena to noč uspavalo hreščanje lesa, ki so ga glodali bobri, njegovi zobati tesarji.

RISOV KOŽUH

Bevsk, bevsk, bevsk. Ostrorogi se je zbudil. Pa še preden se je dodobra predramil, je Bevsk plašno zavilil, pritekkel k Jelenovi glavi in se preplašen pritisknil h gospodarju. Plamenolasec je planil pokoncu in že držal sulico v rokah. Veter mu je prinesel z brega zamolklo renčanje, kakršnega doslej še nikoli ni slišal. "Medved ni, volk še manj," je vedel Ostrorogi. Skušal je uganiti, katera zver je pograbila svoj plen in prestrašila bobre, da na vseh koncih in krajih skačejo v vodo, se čofotaje potaplajo in hite v svoje rove in gradišča.

Jelen je napenjal oči, pa v slabem svitu lune ni mogel drugega razločiti, kakor da se je tik ob robu gozda nekaj premikalo in premetavalo. Podnevi bi pohitel bliže, noč je pa noč. Nevarnost največkrat šele takrat zaznaš, ko te že za vrat drži.

Od goščave sem je togotno zapuhalo. Podobno kakor maček. Pa maček ni bil. Vendar se je Bevsk opogumil. Skočil je na rillec drevaka in začel jezljivo bevskati.

Ostrorogi je segel po lok. Po-

pravil si je na neokretni roki z jermenom na notranjo stran zapestja privezan koščen roko-

bran, da bi ga izstreljena pušči-

ca ne oprasnila. Morebiti pa psiček res premoti zverino, da pride bliže pogledat. Ko bi le. V drevaku mu zlepa ne more do živenga. Če bo ropar sploh upal napasti. Že ubrani sebe in psička.

Jelen je stal negibno v drevaku in čakal. Veter je vlekli od gozda proti njemu. Zver ga ne bo tako brž zavohala. Videla pa tudi ne, če se ne bo premikal.

Ob gozdu se je vse umirilo. Bevsk je prenehal lajati. Skozi tišino, ki je nastala, je zaslišal Ostrorogi nekako mlaskanje. Sedaj se je prepoznal: "Ris je. Bobru, ki ga je zaklal, pije kri."

Jelena je spreletela lovska strast. Zadrgetal je po vsem životu. Že dolgo si je želel nositi prek pleč risji kožuh. To bi ga Jezerna pogledala. In sedaj. Da je dan, bi najbrž risa dosegel s puščico. Tako se pa še premakniti ne sme, da ga ne preplaši.

Ostrorogi se je od nestrpnosti tresel in razmišljal, kaj naj ukrene. Že je pričel počasi dvigati lok, da izstrelji puščico kar na dobro srečo, pa mu je kakor nalašč oblak zakril še tisto malo lune, kar je je bilo. Isti hip se je pa tudi domislil, da bi morebiti tanko lajanje le privabilo krvi žejno zver vsaj na rob tolmuna.

Poščuval je psa: "Ks, ks, ks!" "Bevsk, bevsk, bevsk," se je poglaval psiček, se naraščal in togotil in ni več nehal lajati.

Oblak se je bil prepeljal prek lune. Medla svetloba se je spet razlila na gladino, vode, na travo in na goščave. Ostrorogi je še vedno stal kakor okamenel v svojem drevaku. Naenkrat je nasršil oči. Ni mogel verjeti, da prav vidi. Po jezju bobrov je po mačje neslišno stopal ris. S kratkim repom je migal sem in tja. Bevsk ga je ovohal in se prestrašil. Obmolnil je in se stisnil k Jeleni med noge. Trepetal je, kakor bi ga bila pogledala sama smrt. Ostrorogi je pa počasi, komaj vidno, napenjal lok.

Ris je obstal in se prihljil. Oči, uprte naravnost v psa, so mu žarele. Ta hip se bo odgnal, odskočil in pograbil s svojimi ostrimi kremli Bevka. Pa —

Drrrnk, je zazvenela tetiva. Puščica je ujela risa že skoraj v zraku. Namesto v drevak, je smrtno zadeta zver poskočila tik preden. Visoko je brizgnila voda. Velik pljusj jo je dobil Jelen naravnost v obraz. Zamežal je in se brž obrisal z dlanmi.

Ko je spet pogledal, se je zver že potapljala. Prav. Trdoživec še najprej poginje, če se utopi. Ga že izvleče kako iz tolmuna. Saj ni raca, da bi se prijel dna.

Ostrorogemu je od razburjenja srce v prsih kar butalo ob rebra. Da bi spet legel, mu še na um ni prišlo. Bi itak ne zaspal. Sedel je na svoje ležišče. Bevsk se mu je dobrihal okrog nog, kakor bi se mu zahvaljeval, da ga je rešil smrti.

Na vzhodu je vstajal dan. Zarja je rožnato pordela oblake. Bobri si niso več upali na trdino. Le tu pa tam je kateri zaplaval okrog gradišča.

Postalo je svetlo. Ostrorogi Jelen je začel iz drevaka gledati v vodo. Nič ni mogel razločiti. Voda je bila okrog njega na široko vsa krvava. Zaskrbelo ga je, kako najde ubitega risa.

O, pač! Voda je odnašala krvavo liso proti iztoku potoka. Tam, kjer se kri začne, tam nekje na dnu mora ležati ubita zver.

Ostrorogi je odvrnil kožuh in kozlovino raz sebe. Zajel je polne prsi zraka in na glavo poskočil v tolmun. V spodnjih plasteh je bila voda dokaj manj kalna. Dober seženj pred sabo je zagledal risa. Pognal se je, zagrabil zver za zadnjo nogo in skoraj isti trenutek že spet zadihal zrak nad površino.

Risa je povlekel do drevaka. Z eno roko ga je še vedno držal, z drugo je segel po vrvi. Zadrnil je nogo v zanko, zaplaval proti rilcu in se povzpel v drev-

vak. Imel pa je še dokaj opravi, preden je potegnil za seboj še zver. Bevsk je naježil hrbet in se renče ritensko umaknil prav na zadnji konec drevaka.

(Dalje prihodnjič)

MASKE PROTI UMazanemu ZRAKU so predstavili zadnjič na modni razstavi v Sao Paulu v Braziliji, kjer je onesnaževanje zraka po industriji doseglo, kot trdijo zagovorniki okolja, raven, ko je treba nositi varovalno masko.

Pasovi obvezni

Finska je na svetu deveta država, kjer so obvezni varnostni pasovi v avtomobilih. Izvzeti so samo vozniki taksijev, avtobusov in tovornjakov.

V blag spomin

OB 25.
OBLETNICI ODKAR JE V
GOSPODU PREMINUL NAŠ
LJUBLJENI OČE, BRAT
IN STRIC

Anton Chandek

Izdihnil je svojo plemenito dušo dne 2. avgusta 1950.

25. let je že minilo, odkar si, dragi, šel od nas, vedno svež spomin je na Te, pogrešamo Te vsaki čas.

Sladka nam je misel na Te, na ljubeči Tvoj nasmeh, na besede ljubeznive, ki imel si jih do vseh.

Zalujoča:

DRUZINA

Cleveland, O. 7. avgusta 1975.

EUCLID POULTRY

V zalogi imamo vedno očiščene piščance, na kose zrezane, popolnoma sveže jajca ter vseh vrst perutnine. Pridite in si izberite!

HOWARD BAKER

549 East 185 Street, Euclid

531-8187

Za vsakovrstna tiskarska dela

ne priporoča

TISKARNA AMERIŠKE DOMOVINE

6117 St. Clair Avenue

Cleveland 3, Ohio

tel. HE 1-0628

TRGOVSKA IN PRIVATNA NAZNANILA

Vse tiskovine za društvene prireditve:

okrožnice, sporedi, vstopnice, listki za nakup okrepčil.

Spominske podobice in osmrtnice.

Najlepša izdelava - Prvovrsten papir - Hitra postrežba

NAROČAJTE TISKOVINE PRI NAS!

TRGOVSKE TISKOVINE - PRIVATNE TISKOVINE

NOVICE- z vsega sveta

NOVICE- ki jih potrebujete

NOVICE- ki jih dobite še sveže

NOVICE- popolnoma nepristranske

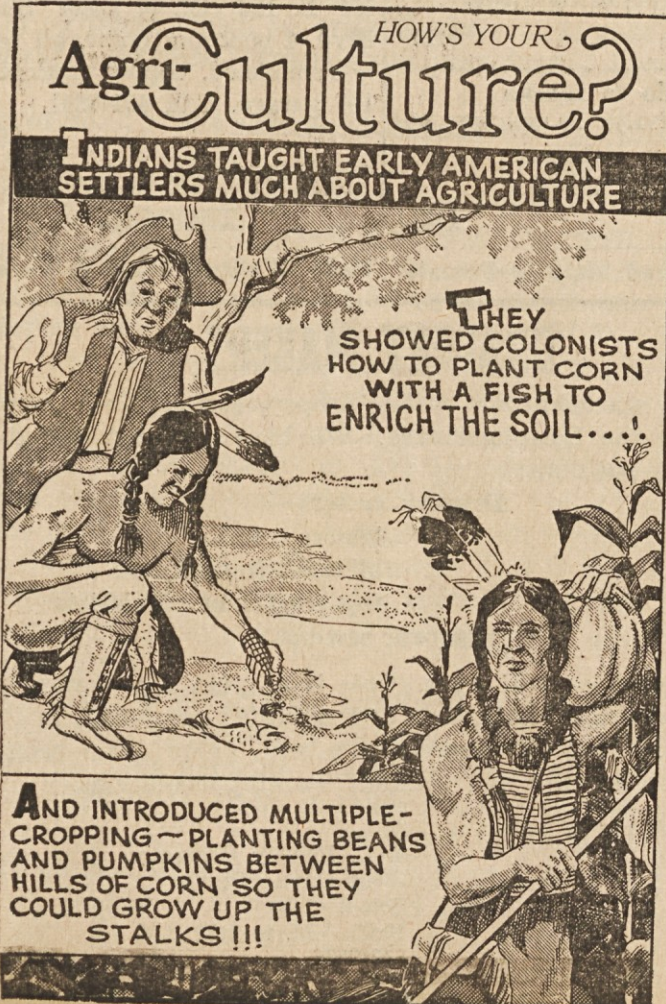
NOVICE- kolikor mogoče originalne

NOVICE- ki so zanimive

vam vsak dan prinaša v hišo

Ameriška Domovina

Povejte to sosedu, ki še ni naročen nanjo

VZTRAJNOST JE POMAGALA — Anthony Johnson iz Newtona, N.C., je imel od rojstva tako zavite nožice (na desni), da jih ni mogel rabiti. Ko je bil star 18 mesecev, so mu jih delno odrezali in sedaj hodi s pomočjo umetnih nog in je sposoben celo voziti tricikel.

Ženini in neveste!

Naša slovenska unijska tiskarna Vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni.

Pridite k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Avenue

431-0628